

Kl. 13.25

Det vil sige, at på et tidspunkt, hvor hele verden summer ikke alene af rygter, men af rapporter fra Amnesty International og Røde Kors om, at der pågår tortur, hvad er så den danske regerings bidrag til de her spørgsmål? Det er at stille sig fuldstændig bag den amerikanske regering i tillid til, at de selvfølgelig overholder alle konventioner. Føler statsministeren heller ikke her anledning til at fortryde noget?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg forstår, at hr. Villy Søvndal baserer sit spørgsmål på et svar, som er afgivet af udenrigsministeren. Det synes jeg at hr. Villy Søvndal passende kunne drøfte med udenrigsministeren.

Jeg har ikke mere at føje til, hvad jeg allerede har svaret, at vi naturligvis vedholdende kræver, at alle skal leve op til de internationale konventioner, herunder Genèvekonventionerne. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at Danmark internationalt har fortjent det gode ry, at vi om nogen står vagt om dem og lever op til dem.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om statsministeren er opmærksom på det forhold, at når USA har rodet sig ud i en krig, som landets befolkning ikke længere selv tror på, går det forfærdelig galt, og så ser vi i stigende omfang disse tilfælde af magtmisbrug.

Der er nogle af os, der er gamle nok til at huske Mai Lai-massakren i Vietnam og den opløsning, som ramte den amerikanske hær. Frygter statsministeren overhovedet ikke, at det er den udvikling, vi er på vej ind i, fordi en stigende del af de amerikanske styrker selv mister troen på, at det projekt, de har rodet sig ud i, kan lykkes?

Jeg synes, at situationen er nået dertil, at man i USA i stigende grad begynder at sætte spørgsmålstejn ved sin egen plan og det helt op i regeringen. Viceforsvarsministeren har lige indrømmet i Senatet, at planen var forkert. Det ved jeg ikke om statsministeren er opmærksom på, men det går hurtigt nu.

Derfor vil jeg godt opfordre statsministeren til, at vi får en grundig debat om, hvad det her kan munde ud i, hvis man følger det til vejs ende, sådan som statsministeren tilsyneladende er indstillet på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, jeg ved snart ikke, hvad man kan føje til. Jeg synes, vi kører i ring nu. Der er jo ikke meget nyt i hr. Keld Albrechtsens seneste spørgsmål.

Jeg vil bare sige, at intet kan forsvare de uhyrligheder, der er blevet begået i irakiske fængsler, og det har efter min mening intet at gøre med, hvordan opbakningen måtte være til den aktion, der har fundet sted og finder sted, for intet kan forsvare, at den slags overgreb finder sted.

Det er vigtigt at understrege, at lande, som kæmper en kamp internationalt for at vinde respekt for menneskerettighederne, for frihedsrettighederne, selv må foregå andre med de absolut stærkeste og bedste eksempler, når det gælder overholdelse af internationale konventioner, herunder Genèvekonventionerne, og når det i det hele taget gælder overholdelse af reglerne om menneskerettigheder.

Derfor er det, selv om det heldigvis er nogle få eksempler, så totalt undergravende for den sag, vi arbejder for, at sådan noget har fundet sted.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er så totalt undergravende, at tilliden ikke kan genoprettes med de nuværende besættelsesstyrker. Det er også det, kansler Schröder siger. Han har, så vidt jeg har forstået det, peget på, at det skal være muslimske fredsstyrker. Det kan i hvert fald ikke være de amerikanske og britiske.

Jeg ved ikke, om statsministeren er opmærksom på, at Washington Post i dag skriver, at viceforsvarsminister Paul D. Wolfowitz har indrømmet over for Senatet, at man har miscalculeret det, at man troede, at Irak ville tolerere en lang besættelse. Det var en central fejl – a central flaw – sagde han til Senatet, i den amerikanske planlægning, at man havde antaget, at man kunne holde landet besat så lang tid. Man har måttet erkende, at det havde irakerne ikke tålmodighed til.

Kl. 13.30

Gør det indtryk på statsministeren, at en amerikansk viceforsvarsminister, den mand, der selv har svaret for det, erkender, at hans plan er slået fejl? På et eller andet tidspunkt må det da gøre indtryk på statsministeren, at alle andre erkender det. Stort set den eneste i verden, der ikke erkender det, er den danske statsminister. Tillykke med det!